

[Indenrigs- og boligministeren.]

ærede medlem hr. Alfred Jensen stiller, end af det, det ærede medlem hr. Steen stiller. Jeg vil dog gerne sige, at hvis man virkelig fulgte den tankegang, som f. eks. har givet sig udtryk i det ærede medlem hr. Helge Madsens forslag, ville der overhovedet ingen grænse være for partisplittelsen i rigsdagen, og jeg vil da for mit vedkommende meget advare imod, at man fører den opfattelse med sig ud til den danske befolkning fra forhandlingerne her, at der kunne være fornuft og mening i at splitte landets politiske arbejde op i et utal af mindretal.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har gjort nogle bemærkninger om fattighjælpsbestemmelserne. Jeg vil gerne herom sige, at efter min mening er disse bestemmelser, som her udelukker fra valgret, bestemmelser, som har deres rod i overvejelser af socialpolitisk karakter. Det må være de synspunkter, som socialpolitikkerne anlægger for adgangen til offentlig hjælp, som her er afgørende, og skal der finde nogen forandringer sted i de bestemmelser, er det altså i forsorgsloven, forandringerne først og fremmest skal finde sted. Valgloven skal indrettes sådan, at den er egnet til at føre de udelukkelsesbestemmelser ud i livet, som anden lovgivning har fastsat. Hermed være ikke sagt, at jeg kan gå ind på realitetsbetragtningen i det ærede medlems synspunkter. Jeg mener, at alimentanter, der ikke opfylder deres pligt, skal udelukkes fra valgret. Jeg mener, det er overmåde vel begrundet og rimeligt, og derfor har jeg for mit vedkommende ingen anledning til at hjælpe det ærede medlem til at få bestemmelsen forandret.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har til folkeafstemningsforslaget stillet et forslag om, at afstemning om valgretsaldere skulle finde sted samme dag som valget. Om det vil jeg gerne gøre den bemærkning, at det efter min mening er teknisk udelukket, at man på valgstederne kan gennemføre tre afstemninger med tre forskellige vælgerkorps på samme dag. Det drejer sig for det første om en afstemning for folketingsvælgerne, for det andet om en afstemning for landstingsvælgerne ved valgmandsvalget og endelig efter det ærede medlems forslag om en afstemning om valgretsaldere, hvor igen et helt andet vælgerkorps optræder, nemlig årgangen fra 21 år og opefter. Det er teknisk umuligt at klare dette appa-

rat, og derfor tror jeg, at den fremgangsmåde, man har foreslået, er den rigtige, nemlig at afstemningen må finde sted, samtidig med at vælgerne iøvrigt udtaler sig om grundlovsforslagets skæbne.

Ordføreren (Poul Møller): Vi yngre medlemmer af rigsdagen lytter altid med ganske speciel interesse, når det ærede medlem hr. Steen tager ordet fra folketingets talerstol, dels fordi det er underholdende, hvad det ærede medlem siger, dels fordi det ofte er meget lærerigt, og dels fordi netop det ærede medlem hr. Steen sædvanligvis har evne til at lade den sunde fornuft lyse gennem de betragtninger, der fremkommer.

I dag syntes jeg, at den sunde fornuft stod i skærende modsætningsforhold til det, som det ærede medlem hr. Steen sagde. Det ærede medlems ord kunne tyde på, at det ærede medlem var imod enhver begrænsning. Det ærede medlem sagde: det er ikke partierne, det er ikke rigsdagen, der skal afgøre, hvor mange partier der skal være herinde, men det er ene vælgerne. Hvorfor stiller det ærede medlem imidlertid så et ændringsforslag, som han anbefaler dette høje ting at stemme for, et ændringsforslag, der netop tager sigte på, at der skal være en begrænsning? Hvorfor gik det ærede medlem og hans parti i 1939 ind for at skærpe begrænsningen, gøre det vanskeligere for nye partier at komme igennem og på et vist område næsten forbyde nye partier? Vi må ikke glemme, at vi har set, hvor vanskeligt det var for partiet dansk samling at få de 10 000 underskrifter. I 1939 gik man op til at kræve 20 000 underskrifter. Vi ved, at det er langt, langt vanskeligere at samle 20 000 underskrifter for et parti, end det vil være at opnå de vælgere og det stemmetal, der er tale om her i valglovsforslaget.

Jeg skal kun sige tilsidst, at jeg tror, at når denne rigsdag har arbejdet så godt, skyldes det, at vi har haft en begrænsning. Hvis man havde ladet denne begrænsning falde bort, ville man kunne tænke sig den nuværende rigsdag med to mand sejlende midt imellem balanceforholdet herinde, og det ville være helt umuligt at overskue konsekvenserne af denne kendsgerning. Jeg synes derfor, at det ærede medlem skulle lade være med at stille tingene op, som om det her drejer sig om, at nogle vil demokrati, og at andre prøver på at forflygtige